

„Již je čas jít, kráčet po cestách radosti, modlitby, bratrství a času žitého jako milost! Kráčeje cestou života ruku v ruce se svatou Terezií. Její stopy nás vždycky vedou za Ježíšem.“ papež František

Naši drazí přátelé a dobrodinci,

srdečně vás zdravíme na přelomu starého a nového roku. Nadcházející rok je pro nás velmi radostný, protože v něm oslavujeme 500. výročí narození naší sv. Matky Terezie od Ježíše z Avily.

Rády bychom vás všechny pozvaly ke slavení tohoto jubilejního roku a podělily se s vámi o slova papeže Františka, která napsal při této příležitosti:

„Dne 28. března 1515 se v Avile narodila dívka, která se časem stala známá jako svatá Terezie od Ježíše. S blízcím se pětistým výročím narození této velké ženy se dívám na toto město s touhou poděkovat Bohu za dar jejího života. Jakými cestami nás po stopách sv. Terezie a ruku v ruce s ní chce Pán vést? Rád bych připomněl čtyři cesty, které se mi osvědčily: cesta radosti, modlitby, bratrství a přilnutí ke své době.

Opravdová svatost je radost. Svátí, spíše než odvážní hrdinové, jsou plodem milosti Boží. Každý světec nám nabízí jeden z mnoha rysů Boží tváře. Ve sv. Terezií kontemplujeme Boha, který se zjevuje jako blízký a přátelský a s potěšením rozmlouvá s člověkem: Bůh se s námi raduje. Jak světice vnímala jeho lásku, probouzela se v ní nakažlivá radost, kterou nemohla zakrýt a která se rozlévala do okolí. Taková radost je cestou, po níž máme celý život kráčet. Není chvilková, povrchní, hlučná. Vyjadřuje vnitřní radost duše, je pokorná a skromná. Nevedou k ní jednoduché zkratky, které odmítají odříkání, utrpení nebo kříž, naopak se k ní dojde snášením námahy a bolesti, s pohledem upřeným na Ukřižovaného a hledáním Vzkříšeného. Proto radost svaté Terezie není sobecká ani sebestředná. Radost, která přichází z nebe „se raduje z toho, že se radují všichni“, vkládá se do služby ostatním s nezištnou láskou. Světice říká dnes i nám: „Nepřestávejte být radostní.“ Evangelium není pytel olova, který ztěžka vlečeme, ale pramen radosti, který naplňuje srdce Bohem a vede ho ke službě bratřím a sestřím!

Světice šla také cestou modlitby, kterou krásně definovala jako „styk přátelství, časté přebývání o samotě s tím, o kterém víme, že nás miluje“. Modlitba není únik, ani život v izolaci, nýbrž růst v přátelství, které roste tím víc, čím víc se stýkáme s Pánem, „opravdovým přítelem a věrným společníkem na cestě“, s nímž „lze snést všechno“, neboť vždy „pomáhá, povzbuzuje a nikdy nezklame“. V modlitbě nejde o to „hodně myslet, ale hodně milovat“, obrátit zrak na toho, který se na nás nepřestává dívat s láskou a trpělivě snášet utrpení. Bůh k sobě může vést duše po mnohých cestách, ale modlitba je „cestou jistou“. Zanechat jí znamená ztratit se. Tyto rady sv. Terezie mají trvalou platnost. Kráčeje vpřed cestou modlitby s rozhodností, bez zastavení až do cíle!

Touto cestou nemůžeme kráčet sami, nýbrž ve společenství. V pohledu světice reformátorky se cesta modlitby uskutečňuje v lůně matky církve na cestě přátelství. Její mystická zkušenost ji nevzdálila od světa ani od starostí lidí. Naopak ji motivovala a povzbuzovala k činnosti a každodenním povinnostem. Prožívala obtíže své doby, tak složitě, aniž by upadla do pokušení k zahořklému nářku, ba naopak obtíže přijala ve víře jako příležitost postoupit na cestě o další krok.

Dnes nám Terezie říká: Více se modli, abys dobře pochopil, co se kolem tebe děje a tak lépe jednal. Modlitba vítězí nad pesimismem a plodí dobré iniciativy. To je realismus sv. Terezie, požaduje skutky namísto emocí a lásku místo snění, realismus pokorné lásky tváří v tvář úpornému asketismu! Někdy světice zkracuje své dopisy tím, když říká: „Jsme na cestě“, jako výraz naléhavosti pokračovat v započatém díle až do konce. Když je svět v plamenech, není možné ztrácet čas podružnými záležitostmi. Kéž všechny nakazí svým svatým spěchem, abychom kráčeli po cestách naší doby s Evangeliiem v ruce a Duchem Svatým v srdci!

Se srdečným pozdravem vám všem říkám: „Již je čas jít, kráčet po cestách radosti, modlitby, bratrství a času žitého jako milost! Kráčeje cestou života ruku v ruce se svatou Terezií. Její stopy nás vždycky vedou za Ježíšem.“

Celý text poselství na www.karmelitky.cz.

Svatá Terezie je přítelkyně každého z nás. Kéž se s ní setkáme a otevřeme se milostem, kterými nás Bůh v tomto jubilejním roce obdarovává.

Ohlédneme-li se nazpět za uplynulým rokem, vidíme v životě naší komunity několik důležitých událostí. V březnu k nám nastoupila jedna mladá žena. Dvě sestry v průběhu roku postupně odjely na 3 měsíce do kláštera našich sester v Itálii, aby pomohly tamější komunitě. Komunitní exercicie jsme prožily s o. kardinálem Vlkem, který nám svým životem i slovem hovořil o Bohu Blízkém. V květnu jsme mohly s naší farností shlédnout u nás v kostele hru Daniela Ange „Zraněný Pastýř“, která vypráví o odpuštění. Děkujeme společenství z Židenické farnosti v Brně, které nám ji přijelo zahrát! Uvítaly jsme o. Jerzyho z Polska a o. Jana Poříze, kteří nám i farnosti přiblížili život a dílo sv. Terezie. Tato setkání budou dále pokračovat, srdečně vás na ně zveme. Více se dozvíte na našich webových stránkách.

Děkujeme vám za vaše přátelství a podporu! Věříme, že Bůh vám obojí bohatě odmění, s láskou a vděčností se za vás a vaše drahé modlíme. Vyprošujeme vám velkou radost a okouzlení Ježíšem, který přichází na náš svět, do našich životů.

vaše sestry bosé karmelitky